

en hield een krachtige toespraak. Onmiddellijk daarop viel hij het meest nabijzijnde engelsche schip, de „Bonaventura” aan en gaf het de volle laag, met het gevolg dat een „gelukkige” kogel in de kruitkamer doordrong en het vaartuig in de lucht sprong. Niet meer dan zeven man konden het veege lijf salveeren. Het wrak brandde daarna langzaam tot den waterspiegel af. Hij werd bij dit bedrijf geholpen door kapitein Adriaen Roothaes op het schip „de Roode Haes” *). Wel begrijpelijk dat dit geval onder de Engelschen, zooals het heet, „confusie en verbaestheid” teweeg bracht. Van Galen keerde zich nu tot den in de verte naderenden Badiley, die een brander op hem afstuurde, maar even gelukkig als in het eerste geval, werd dit dreigend gevaar afgewend en de brander in den grond geschoten (A). Zonder verder verwijl ging het Nederlandsche commandeurschip, door een zevental andere schepen vergezeld, Badiley tegemoet die echter de vlucht nam (H).

Cornelis Tromp, op de „Maen”, had met groote furie de „Samson” aangetast en geenterd. De engelsche bemanning riep reeds om kwartier, toen onder beschutting van den kruitdamp de hollandsche brander kon naderen en den Engelschman aanklampen. De brand sloeg over, het schip sprong in de lucht en de geheele bemanning kwam in het water terecht (B). Het brandende wrak dreef af naar de haven en verocrzaakte daar brand in het kwartier van St. Barbara, wat in Livorno groote opschudding veroorzaakte. Gelukkiger dan die van de „Bonaventura”, werd een deel der equipage van „de Samson” door de hollandsche booten opgenomen en twee eigen sloepen met volk bereik-

*) Hij was kapitein op een der gehuurde schepen, dat hij, naar het schijnt, naar zichzelf had herdoopt. Deze Roothaes werd in 1654 door de amsterdamsche Admiraliteit vereerd met een gouden gedenkpenning aan een dito keten, wegens ijver, moed en beleid en omdat hij met zijn tochtgenooten niet minder dan 13 prijzen had veroverd. (De Jonge, Dl. I, 466). Hij heeft later een zeer verdienstelijke loopbaan afgelegd in dienst der O.-I. Compagnie; in 1664 was hij Gouverneur op Ceylon.

ten de „Mary”, het eenige schip dat ontkwam. Het had niet de heldhaftigste, maar in het eind de wijste partij gekozen, nl. om door de vechtende schepen heen te glippen en zich bij Badiley te voegen (K).

Appleton zelf had zich intusschen te verdedigen tegen „de Zon” (kapt. Boogaard) en „Julius Caesar” (kapt. Jacob Rooker). Hij verweerde zich geducht, eenige uren lang, maar toen ook de „Eendracht” (vice-commandeur Jacob Grooteboer) kwam meehelpen, was zijn lot beslist. Hij liep naar beneden om de lent in het kruit te steken, maar zijn volk dat reeds om kwartier riep, overweldigde en bond den ongelukkigen bevelhebber, waarna de „Leopard” na een verlies van 80 dodden en 60 gewonden, aan zijn bespringers werd overgegeven (C).

Evenzoo werd de „Pilgrim” aangevallen door de „Susanna” (kapt. de Vries), daarna door de „Zwarte Arend” (kapt. Bontebotter) en na een langdurig gevecht veroverd (F) *).

Het gewapende engelsche koopvaardij-schip „Merchant of Levant” was middelerwyl in gevecht geweest met het hollandsche zusterschip „Madona della Vigne” en had dit zwaar geteisterd, waarna het zelf door de „Maegd van Enkhuizen” (Kapt. Ham) werd aangevallen en veroverd (D). De „Ma-

*) De hier bedoelde kapitein Pieter Jansen de Vries heeft in een brief, gedateerd 17 Maart uit Livorno, verslag gedaan aan zijne „patroons” te Medemblik. Hij vertelt hoe hij met zijn schip, de „Susanna” (32 st.) de „Pilgrim” aanklampie, maar daarbij niet fortuinlijk was. Zijn boegspriet raakte in het bezaanswant van den Engelschman vast, zoodat hij hem alleen met zijn boegstukken kon „begaen”. Zoo lagen zij „ontrent 3 glazen” vast aan elkaar, waarbij de „Pilgrim” zwaar beschadigd werd. Eindelijk liet de Vries een anker vallen, hopende los te komen. Dit gebeurde ook, en juist wilde hij den Engelschman vermeesteren, toen kapitein Pieter Thamesz Bontebotter op de „Zwarte Arend” hem voor den boeg voorbij liep en zonder slag of stoot hem zijn prooi voor den neus afsnoepte. Het speelt hem te meer, omdat dit, naar hij schrijft, „mijn eerste Capiteinschap is.”

In denzelfden brief wordt nog verteld, dat van Galen den brander van Badiley zoo gemakkelijk in den grond boorde, omdat hij „schoot met langscherp, dat met brandende specie becleet was”. (Brief in het Stedelijk Archief te Medemblik, medeged. door P. A. Leupe in het „Tijdschrift toegewijd aan het Zeewezen.”)